

[Carsten Andersen]

forsøgt at få kommunernes socialforvaltninger, politiet eller domstolene til at arbejde hurtigere på dette område ved at få støtte sat ind for unge kriminelle og unge lovovertrædere.

Hvorfor er man så fra Socialdemokratiets side så hurtig til at bakke op om, at man ikke engang skal forsøge at udnytte de eksisterende midler, men blot sætte politiet op ved siden af kommunalforvaltningerne, kommunalbestyrelsen, med hensyn til at bestemme, hvad det er for tiltag over for de unge, kommunerne skal sætte ind?

Jeg afventer med spænding Socialdemokraternes svar på dette spørgsmål.

Pia Gjellerup (S):

Så skal jeg forsøge at udløse spændingen for hr. Carsten Andersen – næppe en spænding, som han kan få opgejlet, hvis det skulle være på et realistisk grundlag.

Vi har brugt megen tid dels ved førstebehandling, dels ved udvalgsbehandlingen, på at få afdækket, hvad dette forslag, som er fremsat af regeringen, reelt betyder af ændringer i forhold til, hvad man ville kunne komme igennem med at lave med de regler, vi har i dag.

Vi har faktisk et meget klart svar i Retsudvalget, som går ud på, at man stort set kunne lave det, der lægges op til, og at det her bare er en ekspeditionssag for endnu en gang at kunne reklamere for, at man gør noget på dette område fra regeringens side.

Vores svar er, at nu sætter man nogle bogstaver på. Man ulejliger oven i købet Folketinget med et beslutningsforslag, hvilket man slet ikke havde behøvet, fordi det i realiteten ingenting indeholder, som man ikke kunne have gjort i dag.

Det, der så er diskussion om – og så vidt jeg kan forstå, tror SF, at der er store problemer med det i Socialdemokratiet, hvilket kunne tyde på, at der må være problemer andre steder, sådan som hr. Carsten Andersen fremstiller det – det er spørgsmålet, om politiet skal være medvirkende i hele den proces, som udgøres af det, man nu af uransagelige årsager kalder ungdomskontrakter og ikke, som de oprindeligt blev kaldt, sociale kontrakter.

Ifølge det forslag, der er udarbejdet, og som vi har haft til behandling, er det sådan, at efter indgåelsen af en ungdomskontrakt mellem den pågældende unge, den pågældende unges fa-

milie eventuelt, og de sociale myndigheder skal denne kontrakt til godkendelse hos politiet. Det mener SF ikke at denne kontrakt skal. Det mener vi i Socialdemokratiet. Der kan være mange gode grunde, der taler for, at den rent faktisk skal det.

For det første erstatter denne kontrakt en hidtidig procedure, hvor politiet står som anklagemyndighed, står som den ene part ved domstolene. Det er det, der ikke skal ske mere. Nu overlader politiet en kontraktsudarbejdelse til den unge og til de sociale myndigheder, mod at politiet efterfølgende får lejlighed til at se, at det resultat, der kommer ud af en kontrakt, vil være, hvad man kunne forvente at politiet ville have procederet på, hvis det foregik ved domstolene.

Jeg må så sige for det andet, at jeg synes ikke mindst, det er vigtigt, at politiet derved også får et ansvar for at bedømme, hvad der sker, og for at følge op i forhold til, hvad der er sket.

Det er af stor betydning, at vi får lavet et ungdomskontraktkompleks, hvor vi ikke skal opleve, at politiet efterfølgende, fordi der fortsat vil være store problemer, som vi heller ikke kunne løse med dette forslag, siger: Jamen vi syntes heller ikke, at det var blevet godt, og vi har ikke lod eller del i det.

Vi synes fra Socialdemokratiets side, at det er vigtigt, at de, der er involveret i hele området i forhold til lovovertrædere, også får andel i ansvaret for de løsninger, som vi kan frembringe.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Så fik jeg af den retspolitiske ordfører for Socialdemokratiet klart at vide, at ændringen ligger i, at politiet får et ansvar for det sociale arbejde. Det er så det, der er meldingen fra Socialdemokratiet, og det er det socialpolitiske skift i Socialdemokratiet: Politiet får et medansvar for det sociale arbejde.

Det er rigtigt, at vi i Retsudvalget har fået det svar, at stort set alle de tiltag, der ligger i beslutningsforslaget, kan udføres efter de gældende regler, blot med den lille undtagelse, at politiet efter de gældende regler ikke er medunderskriver på nogen aftale eller på noget forhold imellem de sociale myndigheder, kommunalbestyrelsen, forældrene og den unge.

Det, der er ændringen – og det er en ganske betydelig ændring i socialpolitikken – er, at po-